

Vi lever i forventningsfuld tillid til, at vi får nogle gode år sammen

For tre måneder siden fik højskoleforstander Ole Lauth konstateret kræft. Få dage senere fik også hans hustru stillet kræftdiagnosen. Alligevel lever han tillidsfuldt med den forventningens glæde, som første søndag i advent indvarsler

før søndagen

AF THORSTEN ASBJØRN LAURITSEN

kirke@k.dk

Det er kun tre måneder siden – nærmere bestemt den 1. september – at Ole Lauth, forstander på Egmont Højskolen ved Odder, fik at vide, at han lever på lånt tid. En trykkn for hjertet viste sig at være en stor tumor i venstre lunge. Samtidig fandt lægerne metastaser i skulder og ryg. Få dage efter Ole Lauths dom fik hans kone, Annie, også konstateret en kræftknude. Alligevel er de ikke væltet omkulde.

"Jeg har en stærk tro på livet. Vi lever med en forventningsfuld tillid til, at vi får nogle gode år sammen endnu," siger Ole Lauth.

Mens lægerne har kunnet fjerne kræftknuden hos hans kone, må han således leve med, at lægerne kun kan give ham mere tid. Alligevel var han ikke i tvivl om, at han skulle fastholde sit kandidatur til byrådet i Odder Kommune, selvom kræftdommen hang over ham.

"Enten skulle jeg gå ud og sige til vælgerne, at de ikke skulle stemme på mig, fordi jeg havde en alvorlig kræftsygdom og måske ikke kunne føre opgaven til ende. Eller også skulle jeg sige, at jeg tror på, at jeg med min egen vilje og tro, kombineret med lægernes dygtighed, vil være i stand til at løfte opgaven. Jeg tror på det sidste," siger Ole Lauth, der netop er blevet genvalgt til en ny fireårig periode for Socialdemokratiet. Den tillidsfulde tro på livet henter Ole Lauth fra kristendommen. Det hele starter med kirkeårets begyndelse og den forventningens glæde, som kirkeåret åbner for med første søndag i advent.

"Jesús kommer og udråber et nådeår og bringer godt budskab til fattige, udråber frivillig for fanger og syn til blinde. Med nådeåret kommer frelsen," siger Ole Lauth.

For ham indebærer kristendommen – og i høj grad morgendagens prædikentekst – samtidig en række etiske implikationer. Teksten leverer så langt fra bare svar. Den kræver stillingtagen og opfordrer til svære valg. Jesús kommer nemlig med godt nyt til samfundets svageste, de fattige, fangerne, de blinde, de undertrykte, påpeger Ole Lauth og rejser et essentielt spørgsmål til sin egen kræftbehandling:

"Er det mig, som får en immunforsvarsbehandling, og hvor en kvart liter koster 60.000 kroner, og jeg måske skal have 10 behandlinger, som samfundet skal bruge penge på? Samtidig har vi valgt at droppe medicinsk behandling til mennesker med muskelsvind, fordi man er i tvivl om effekten."

Er der forskel på værdien af liv?"

Ole Lauth kan kigge rundt på de omkring 205 højskolelever, som i dag er på Egmont Højskolen. Omkring 40 procent af eleverne har et handicap. Der er spastikere, unge med muskelsvind og andre former for såvel fysisk som psykisk funktionsnedsættelse.

Nogle elever med handicap kan have hjælpere, som også er højskolelever.

"Alt liv har lige værdi. Gennem årene har jeg selvfølgelig mødt unge, for eksempel med muskelsvind, der ikke kan finde meningen, og som ikke gider leve med respiratoren. Men alt liv er værdifuldt," siger Ole Lauth og fortsætter: "Trods bøvvl og besvær, så har du fået dit liv. Så gælder det om, at vi får det indhold."

I 1991 overtog Ole Lauth forstanderstolen på Egmont Højskolen. Forældrene, Lise og Oluf Lauth, grundlagde skolen i 1956 og forlod den igen i 1972. Ole Lauths far var spastiker, og Ole Lauth er vokset op som enebarn og med en grundfæstet oplevelse af, at det, som kan synes svagt, er stærkt, i et hjem kendetegnet ved politisk og åndelig bevægelighed. Som ung var faderen erklæret kommunist, moderen flirtede med nyreligiøse bevægelser. Begge have været i oprør mod deres ærkekristerne barndomshjem. Ole Lauths ankomst til verden betød, at de genfandt troen.

"Jeg blev født seks uger for tidligt. Min mor og far rakte ud efter hjælp. De bad til Vorherre om, at jeg måtte leve, og efter min fødsel begyndte de at læse i Det Nye Testamente hver aften."

Selv har Ole Lauth også været omkring kommunismen og det kristne opgør, inden han fandt tilbage til kirken. Den sociale indignation – kampen for de umiddelbart svage og et samfund, der hylde ligeværdigheden – er stadig en del af hans såvel personlige som politiske agenda. Et ophold på Rønne Studenterkursus fra 1964 til 1967 og en religionslærer på seminaret gjorde, at han fandt tilbage til den tro, som bærer igennem i dag.

"Jeg kom til en erkendelse af, at der er noget, som er større end mig, og som har indvirkning på mit og andres liv."

Også for Ole Lauth er adventstid fortsat en glædestid, som peger frem mod fødsel og opstandelse. Han er ikke bange for at dø, velvidende, at det sikkert havde været anderledes, hvis han var 50 år. Næste år bliver han 70, og døden er en livsomstændighed, som han lever trygt med.

"Det evige liv viser sig på jorden som de spor, vi har sat os, der har betydning for andre. Om vi genopstår, overlader jeg trygt til Vorherre."

De fire hurtige

● **Hvad ville du sige, hvis du skulle prædike på søndag?**

► Jeg ville bruge teksten til at rejse spørgsmålet: Hvem er det, som vi skal hjælpe? Vi lever i et samfund, hvor vi kan få alt til at leve, men hvor vi tilsyneladende ikke har råd til alle de behandlinger, som er mulighed.

● **Hvad er for dig det vigtigste af De Ti Bud?**

► Helt klart det femte bud "Du må ikke slå ihjel". Det genemtyder alt, også i debatten om aktiv dødsbistand. Alt liv har værdi.

● **Hvordan er din ønskedagstjeneste?**

► En gudstjeneste, hvor dåben indgår. Dåben er for mig det mest livsbekræftende, og derudover skal gudstjenesten være fyldt med ritualer. Så gør det ikke noget, at der også er jazz eller gospel.

● **Hvordan er dit gudsbillede?**

► For alle mennesker ændrer det sig over tid, tror jeg. Da jeg var barn, var Gud en venlig mandsperson, jeg kunne bede om alt. I dag er det en erkendelse af, at der er noget større end mig, som har indvirkning på mig.

Ole Lauth

► **Født 1948.** Søn af forstanderparret Oluf og Lise Lauth. Læreruddannet i 1972. Forstander på Egmont Højskolen siden 1991. Flere tillidsposter i handicaporganisationer. I 2017 genvalgt til byrådet for Socialdemokratiet i Odder. Gift med Annie. Tilsammen har de fire børn og syv børnebørn.



▲ Ole Lauth, forstander på Egmont Højskolen, ser morgendagens prædikentekst som en væsentlig påmindelse om, at alt liv har værdi. – Foto: Stevie Kørvell.

DYRENES BESKYTTELSE

GIV DYRENE EN GOD JUL



SEND
KDYR TIL 1277
OG STØT MED
30 KR.

Ulla og Luna er søskende fra en stor dyreværnssag, så de havde brug for ekstra omsorg og pleje for at blive klar til at komme ud til en ny kærlig familie. Hvert år finder Dyrenes Beskyttelse nye hjem til over 6000 dyr, så de kan holde jul sammen med en kærlig familie.

Hvis du vil være med til at gøre julen god for alle dyr, så støt nu: Send en sms med KDYR til 1277 og støt med 30 kr. Din julegave går til at redde dyr i nød og sikre bedre dyrevelfærd til alle dyr.

Læs mere om Ulla og Luna på

WWW.DYRENESBESKYTTELSE.DK/GODJUL